

Același firicel

Sorina

Același firicel

La casa veche cu obloane-albastre,
mușcate roșii, ca inimile noastre,
înconjurate fin de verdele din frunze,
sărută blând, un nor pufos, pe buze.

Ca pleoapa peste ochi, un vânticel
strecoară printre-obloane-un firicel,
de care trage când e noapte-afară
și-aprinde-n boltă și luna mea din ceară.

În dimineața asta, același firicel,
deschide iar oblonu-ncetinel,
să intre ceru-albastru prin fereastră
și să-mi iubesc mușcatele din glastră.